

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

Cap. III. Qua ratione puerorum ingenia dignoscantur, & quomodo
tractanda sint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12945

C A P. III.

*Qua ratione puerorum ingenia dignoscantur,
& quomodo tractanda sint.*

Tradito sibi puerο, docendi peritus ingenium ejus in ⁴ primis naturamque perspiciat. Ingenii signum in parvis præcipuum, ² memoria est. Ejus duplex virtus, facile percipere, & fideliter continere. Proximum, imitatio: nam id quoque est docilis naturæ: sic tamen, ut ea quæ discit, effingat, non habitum forte & incessum, & si quid in pejus notabile est. Non dabit mihi spem bonæ indolis, ³ qui hoc imitandi studio petet, ⁴ ut rideatur. Nam probus quoque in primis erit ille vere ingeniosus: alioqui non pejus duxerim tardi esse ingenii, quam mali. Probus autem ab illo segni & jacente plurimum aberit. Hic meus, quæ tridentur, non difficulter accipiet: quædam etiam ⁵ interrogabit: sequetur tamen magis quam præcurreret. ⁶ Illud ingeniorum velut præcox genus, ⁷ non temere unquam pervenit ad frugem. Hi sunt qui parva facile faciunt: & audacia proiecti, ⁸ quicquid illuc possunt, statim ostendunt.

Possunt

Quo pacto explorare debeat ingenium pueri præceptor, docet Fa-bius: quam rem fusius tractat: lib. 2. cap. 9. ac illuc ait hoc esse faciendum ut certus studiorum habeatur delectus, ac si qua in re peccet pueri natura, à præcep-tore emendetur ingenium. Turneb.

² *Memoria.*] Memoriam latius fundit Quintilianus, quam soleant philosophi. Nam philosophi virtutem esse finiunt, qua quæ didicimus fideliter continemus. Quintilianus autem sub illius nomine etiam ingenii acumen est complexus. *Idem.*

³ *Qui hoc imitandi studio petet.*] Jan. Gebhard. Crepund. lib. 1. cap. 1. p. 2. *Qui hoc imit. studio patet, ut irrideatur.*

⁴ *Ut rideatur.*] Ridiculae imitationes, inquit, non sunt bonæ indolis indices: & quem ego ingeniosum intelligi volo

ante omnia quoque probum volo. *Cam.* ⁵ *Interrogabit.*] Intelligitur ea vir-tus quæ *ἀργεῖον*, id est, *solertia* dicitur: qua ex his quæ tradita sunt nobis, alia colligimus. *Turneb.*

⁶ *Illud ingeniorum velut præcox genus.*] Videatur Melchior Junius Part. 2. polit. quæst. pag. 71. &c. Michael Piccartus observ. hist. polit. dec. 12. c. 5. p. 373. &c. Coel. Rhodigin. lib. 10. cap. 20. & lib. 31. cap. 6. Julii Guil. Zinegrefsi Embl. eth. pol. 63. p. 19. 20. *Illud ingenio-rum velut, &c.*] Apul. Apolog. Est ille poëtae versus non ignotus, *Odis puerulum præcoqui sapientia.* Pith.

⁷ *Non temere unquam.*] Hoc est, sere nunquam. *Rab. Reg.*

⁸ *Quicquid illud possint.*] Palat. illi. Gebhard. legit: *Et audacia proiecti, que-
quid illico possunt, statim ostendunt.*

Possunt autem id demum quod in proximo est: verba continuant: hæc vultu interrito nulla tardati verecundia proferunt; non multum præstant, sed cito, non subest vera vis, nec penitus immisssis radicibus nititur: ut quæ summo solo sparsa sunt semina, celerius se effundunt: & ¹ imitatæ spicas herbulae, inanibus aristis ante messem flavescent. Placent hæc annis comparata, deinde stat profectus, admiratio decrescit. ² Hæc cum animadverterit, perspiciat deinceps quoniam modo tractandus sit discentis animus. Sunt quidam, nisi institeris, remissi: ³ quidam imperia indignantur: ⁴ quosdam continet metus, quosdam debilitat: ⁵ alios continuatio extundit, in aliis plus impetus facit. ⁶ Mihi ille detur puer, quem laus excitet, quem gloria juvet, qui victus fleat. hic erit alendus ambitu, hunc mordebit objurgatio, hunc honor excitabit; in hoc desidiam nunquam verebor. ⁷ Danda est tamen omnibus aliqua remissio: non solum quia nulla res est quæ perferre possit continuum laborem: atque ea quoque quæ sensu & anima carent, ut servare vim suam possint, velut alterna quiete ⁸ retenduntur: sed

quod

¹ *Imitatæ spicas herbulae.*] Videantur Jani Gebhard. *Animadvers. ad Propert.* lib. 4. eleg. 5. v. 47. p. 292. &c.

² *Hæc cum animadverterit.*] Postquam de *ingenio* est locutus, nunc de *natura* agit, ut pro naturali ipsius animihabitu, aliter atque aliter à præceptore puer impellatur ad literas. *Turneb.*

³ *Quidam imperia indignantur.*] Indignatur imperium, qui se indignum putat, cui imperetur. *Raph. Reg.*

⁴ *Quosdam continet metus.*] Agit Fabius de diversitate ingeniorum in pueris, quorum aliqui calcaribus urgeri; aliqui frenis revocari volunt. Vide *Hadr. Jun. animadv.* lib. 4. cap. 26. pag. 42. pro extundit legie retundit, id est, abs terret.

⁵ *Alios continuatio.*] Exponunt vulgo hunc locum hoc modo, ut dicant continuitate præcipendi quorundam ingenia obtundi. Sed cum hæc oratio

confest antithesis, hic videtur esse sensus, ut intelligamus continuationem præceptionis extorquere & exprimere, ideoque efficere ut nonnulli literas adipiscantur. *Turneb.*

⁶ *Mibi ille.*] *Quintilianus* (ut *Valla docet*) in puer illo quem oratorem efficere molitur, plus posse dicit voluntatem quandam quæ gloria accendatur, quam nimium ingenii acumen. *Idem.*

⁷ *Danda est tamen omnibus aliqua remissio.*] Quod caret alterna requie, durabile non est, &c. Et vide *Phœdrum fabula 53. Erasinum in Proverb. Arcus tensus rumpitur. Lud. Chresolii vacat. autunnal.* lib. 1. c. 1. *Melch. Junii orat. part. 1. p. 388. de Iudis Adolescent. Plutarchi libell. Σι παιδεύ άγαγῆς. Jul. Gul. Zingresii Emblem. Ethico-Polit. 59. & 73.*

⁸ *Retenduntur.*] Remittuntur, laxantur. Nam hanc vim, re, habet, ut recludo,

quod studium discendi, voluntate, quæ cogi non potest, constat. Itaque & virium plus afferunt ad discendum renovati ac recentes, & acriorem animum, qui fere necessitatibus repugnat. Nec me offenderit lusus in pueris: est & hoc signum alacritatis: neque illum tristem, semperque demissum, sperare possum erectæ circa studia mentis fore, cum in hoc quoque maxime naturali ætatibus illis impetu, jaceat. Modus tamen sit remissionibus, ne aut odium studiorum faciant negatæ, aut ocii consuetudinem nimia. Sunt etiam nonnulli acuendis puerorum ingeniis non inutiles lusus, quin positis invicem cuiusque generis quæstiunculis æmulantur. Mores quoque se inter ludendum simplicius detegunt: modo nulla videatur ætas tam infirma, quæ non protinus quid rectum pravumque sit, discat, tum vel maxime formanda, cum simulandi nescia est, & præcipientibus facilissime cedit. *Fragas enim citius quam corrigas quæ in pravum induruerunt.* Protinus ergo ne quid cupide, ne quid improbe, ne quid impotenter faciat, monendus est puer: habendumque in animo semper illud Virgilianum Georg. 2.

Adeo in teneris consuescere multum est.

¹ Cædi vero discentes, quanquam & receptum sit, & Chrysippus non improbet, minime velim: primum, ² quia deformis atque servile est: & certe, quod convenit, si ætatem mutes, injuria. ³ deinde, quod ⁴ si cui tam est mens illiberalis, ut objurgatione non corrigatur, is etiam ad plaga, ut pessima quæque mancipia, durabitur. postremo

quod

clido, resigno: similitudine ducta ab arcibus, quibus cum sagittarii non uti cogitent ne nervos quidem accommodare soleant. *Camerar.*

¹ Cædi vero.] Vetat Quintilianus (quod etiam Plutarchus in libello de liberalis educandis prohibet) ne pueri cædantur, sed assiduitate & diligentia præceptorum, literas potius amare cogantur. *Tum.* ² Cædi vero discentes.] Videatur Seneca de Providentia p. 710. Melch. Jnn. part. II. quæst. polit. 46. pag. 94.

&c. Lud. Lavateri comment. in Prov. Salom. 132. c. 23. Fabius infra lib. II. cap. 2. & c. 4.

² *Quia deformis est & servile.*] Vide Gebhard. Crepuscul. lib. I. cap. 7. p. 17. & pro *injuria* leg. *injuria.*

³ *Deinde.*] Nunc ab inutili & à similitudine solvit. *Turneb.*

⁴ *Si cui tam est mens illiberalis, &c.*] Huc pertinet locus Seneca, lib. I. de Clement. c. 16. p. 240. Edit. Lips.

I. Nanc

quod ne opus quidem erit hac castigatione, si assiduus studiorum exactor adstiterit.¹ Nunc fere negligentia paedagogorum sic emendari videtur, ut pueri non facere quæ recta sunt cogantur, sed² cur non fecerint puniantur. Denique cum parvulum verberibus coegeris, quid juveni facias, cui nec adhiberi potest hic metus, & majora discenda sunt? Adde, quod multa vapulantibus dictu deformia, & mox verecundiæ futura, sœpe dolore vel metu accidunt: qui pudor refringit animum, & abjicit, atque ipsius lucis fugam &³ tedium dictat. Jam si minor in deligendis custodum & præceptorum moribus fuit cura, pudet dicere in quæ probra nefandi homines isto cædendi jure abutamur, quam det aliis quoque nonnunquam occasionem hic miserorum metus. Non morabor in parte hac. nimium est quod intelligitur. Quare hoc dixisse satis est, in ætatem infirmam, & injuria obnoxiam, nemini debet nimium licere. Nunc quibus instituendus sit artibus qui sic formabitur, ut fieri possit orator, & quæ in quaue ætate inchoanda, dicere ingrediar.

¹ Nunc fere.] Reprehendit paedagogos qui quadam negligentia desides

mendant negligentiam. Turneb.

funt, nec pueris quid facere debeant
præcipiunt, & tamen pueros si non fe-

² Cur.] Quod vel cum Passerat.

³ Tedium dictat.] Arndtæ Juvenal.

Sat. 7. Tedia tunc subeunt animos, tunc sequi

suamque Terpsichoren odit.

C A P. I V.

De Grammatica. De literis & earum potestate, ac orationis partibus. Declinare in primis nomina & verba scire oportet pueros, & genera nosse ac casus. Tum de verbis & verborum appellacionibus.

⁵ **P**RIMUS in eo qui legendi scribendique adeptus erit facultatem, grammaticis est locus. Nec refert, de Græ-

¹ **P**RIMUS.] Postea quam puer apud li-

teratorem (quem appellant *grammatistam*) prima clementa didicit, est

grammaticis committendus. Optimo

co an

igitur doctrinæ ordine Fabius de gram-

matica hic præcipit, cuius encomium

addit, & amplificationem. Turneb.

² Hæc